

„Pane doktore, já chci odočkovat.“ Hnízdil a tvrdé obvinění

- CZ24 News | 6. března 2023

ČESKO: Během covidu se k léčbě doporučoval paralen. Přitom kritéria mnohem více splňoval aspirin, přesto nebyl preferován. To je jedna z mnoha podivností covidového období, na kterou během odborného fóra Česká cesta z covidu upozornil lékař Vladimír Čížek. Kardioložka Jana Gandalovičová měla v nemocnici v kardiostimulační ambulanci zkušenost, že lidé přestali jezdit na kontroly stimulatorů, i když jim baterky docházely, jak byli vystrašení. Celostní lékař Jan Hnízdil se podělil o zážitky s podivnými zakázkami, s nimiž za ním přicházejí kvůli vakcínám pacienti. Chtějí „odočkovat“.

Tři roky poté, co byl v České republice zjištěn první nakažený koronavirem, uspořádala iniciativa *Inovace republiky* odborné občanské fórum *Česká cesta z covidu*. Své zkušenosti diskutovali a o reflexi tří let od začátku doby covidové hovořili i lékaři různých oborů.

Angiolog Vladimír Čížek vzpomněl, že mu připadalo absurdní, když se prostorem nesla věta, že na covid neexistuje lék a že se musí čekat, až bude vakcína. V podstatě mantra zněla: ‚Berte si paralen, berte si něco na kašel, izolujte se. A až se začnete dusit, zavolejte si rychlou.‘ Toto tvrzení je z klinického hlediska tak absurdní, což bych ilustroval na jednom příkladu. Velmi záhy se vědělo, že covid dělá tzv. ‚tichou hypoxii‘ (asymptomatickou, bez příznaků). To znamená, že člověk už má málo kyslíku v krvi, ale necítí se dušný. A nepozná to. Jediný způsob, jak to zjistit, je pulsní oxymetr, který si dáte na prst a změříte to během pár sekund. Tohle se nikde v médiích v podstatě neobjevilo. Když ti lidé začali být dušní, tak už bylo pozdě a končili ve vážném stavu. Pomocí oxymetru se dalo zabránit mnoha závažným stavům,“ upozornil Vladimír Čížek.

Jako druhou podivnost uvedl, že celá Amerika jela v paralenu, jenom se to u nich jinak jmenuje. „A i u nás, například v přednáškách České lékařské komory (ČLK), byl paralen na prvním místě. Ale už od začátku se vědělo, že covid postihuje cévy. Já jsem cévař. Dokonce některé práce tvrdily, že máme považovat covid za systémové cévní onemocnění a na to se máme zaměřit. Vezměte si, že na virózu můžu použít tři skupiny léků: paralen, léky typu brufenu nebo aulinu a potom aspirin. Paralen jen tlumí horečku a jinak v podstatě nedělá nic. Nesteroidní antirevmatika nebo aulin působí protizánětlivě a tlumí horečku a bolest. Takže na tom žebříčku stojí výš než paralen, přesto nebyla doporučována. Aspirin kromě těchto všech funkcí ještě brání srážení krve, ale nebyl preferován, byl preferován paralen, což byla chyba. Možná chyba, nechci spekulovat. Zajímavé je, že autority, zejména to šlo z USA, tvrdily, že nic jiného nefunguje, a kdokoli zmínil některý z léků, ať už Inosin pranobex nebo Ivermektin nebo Hydroxychlorochin, tak byl okamžitě zadupán do země jako dezinformátor a nebyla snaha tyhle léky zkoumat,“ konstatoval odborník na cévy.

Praktický lékař vyvracel jeden z covidových mýtů

Praktický a plicní lékař z Rožmitálu pod Třemšínem Jan Brodničec mluvil o tříletém populačním experimentu, který se mu vůbec nelíbil. „Začal bych vyvrácením jednoho covidového mýtu, který se objevil i v tiskové zprávě Iniciativy 21. Tam bylo napsáno, že selhala i primární péče a že praktičtí lékaři až na výjimky zavřeli své ordinace. Já bych tohle rád uvedl na pravou míru a rád bych řekl, co se v primární péči stalo. První dva měsíce to skutečně bylo tak, že jsme měli povinně téměř zavřené ordinace, a do ordinací opravdu směli jenom lidé, kteří nešli řešit jinak. Čekárny byly zavřené a lidé se tam nesměli reálně setkat. To bylo v době, kdy reálně ještě nebyl žádný covid. To byly příjemné dva měsíce, kdy člověk odcházel domů na konci ordinací s čistou hlavou. Ale v situaci, když už

covid skutečně přišel, tak praktici stáli před úkolem dál poskytovat necovidovou péči a ještě jim k tomu přibyla ‚milá‘ povinnost postarat se o pacienty s covidem. Ale nikoli prezenčně, což nešlo, ale distančně,“ připomněl Jan Brodniček.

Pozastavil se nad tím, že někdo tehdy rozhodl, že poručíme větru, dešti a že virus vyeliminujeme. „A že se budeme testovat, až se z pandemie vytestujeme. Že všechny ty pozitivní někam zavřeme a ten virus se tím pádem nebude šířit a tak nějak zmizí, což mi tedy přišlo divné. Ale já jako praktik jsem se musel pohybovat v mantinelech, které jsem nevymyslel. Takhle to bylo dané. Byla spousta mimořádných opatření ministerstva zdravotnictví, co se smí, co se nesmí a co se musí. Úplně největší problém nastal, když se rozhodlo, že se budou testovat všichni, všichni lidé s klinickými symptomy a že se budou testovat všechny kontakty. Přitom ještě na konci srpna 2020, kdy se čekalo, že covid skutečně přijde a že se bude kombinovat s chřipkovou epidemií, nám byl představen koncept ministerstva zdravotnictví, podle něhož se neměli testovat všichni, ale jen lidé riziková. To znamená, že já bych určil, koho pošlu na test,“ vysvětlil praktický lékař.

Šíření strachu a paniky mezi pacienty bylo úděsné

Tehdy mu spadl kámen ze srdce, neboť se bál, že budou testovat všechny. „Ale za týden to přišlo. Všechno se to změnilo, že prý WHO, a testovali se skutečně všichni. Testovaly se kontakty. Z praktiků, kteří měli dál držet necovidovou péči, se stalo regulérní call centrum, které ze dvou třetin řešilo úplné nesmysly. Strávil jsem hodiny a hodiny času tím, že jsem přepisoval do elektronických žádanek to, co mi řekli pacienti, ale neměl jsem žádnou šanci ta data ověřit. Oni mi zavolali, něco mi řekli, já jsem to přepsal do žádanky a oni na základě té žádanky šli na PCR test. Až potom se začalo dít něco jiného. A automaticky jsem jim vystavil neschopenku. A volali, že byli v kontaktu s babičkou, s dědečkem, s pejskem. A ti že také potřebují test, že také potřebují neschopenku. V reálu vedle běžné péče k tomu přibyla tahle smršť telefonátů,“ hájil Jan Brodniček praktické lékaře proti tvrzení, že primární péče během covidové doby selhala.

Kardioložka Jana Gandalovičová uvedla své vystoupení slovy, že se za lékařský stav stále ještě musí stydět. „To, co se stalo, je naprostá rezignace na individuální péči. Na to, že každý jedinec je sám za sebe a že ke každému bychom měli přistupovat jinak, že to, co sedne někomu, může ublížit druhému. Co mně z té doby nesmírně vadilo, bylo, že my lékaři, i když je stav pro pacienta vážný, a víme třeba, že je fatální, tak nikdy k němu nepřejdeme a neřekneme mu: ‚Pane Vopičko, vy za chvíli umřete. Vy máte takový infarkt, že to nepřežijete.‘ No takhle to nejde. Lékař je k tomu, aby podával informace opatrně a aby toho člověka vždycky povzbudil. Takže to nesmírné šíření strachu a paniky bylo tak úděsné, že mi bylo úplně odporné, že jsem se na chvíli zavřela do své vlastní bubliny a čekala jsem, co z toho vyleze,“ přiznala Jana Gandalovičová

Měsíc doma s pneumonií, protože praktik nefungoval

Chápala ještě ty první tři měsíce, kdy jsme se báli, kdy jsme viděli, co se děje v Itálii. „Také jsme věděli, že můžeme narazit, že těch ventilátorů nemusíme mít tolik a tak dále. Ale velmi brzy bylo celkem jasné, že se profiluje riziková skupina. Já byla nadšená – a doufám, že i ostatní lékaři – z toho, že byli ušetřeni mladí, zdraví a hlavně děti. Protože vidět děti umírat, tak to bychom samozřejmě všechno řešili jinak. A tohle bylo jasné během pár – tří, čtyř – měsíců. Ale ono se na tom nezměnilo vůbec nic. Prostě se jelo dál, rezignovalo se úplně na všechno a čekalo se na jedinou spásu, na očkování. A do té doby se téměř přestalo léčit. Já mám Honzu Brodnička strašně ráda, ale on je výjimečný praktik. Ale jako nemocniční doktor jsem měla naopak zkušenosti jiné. Do nemocnic a třeba za mnou – já jsem v kardiostimulační ambulanci – přestali lidé jezdit na kontroly stimulátorů, i když jim baterky docházely, jak byli vystrašení,“ přidala kardioložka šokující zkušenost.



Popisek: MUDr. Jana Gandalovičová. Foto: Hans Štembera

Tito pacienti se sami ohrožovali na životě, protože měli z covidu takovou hrůzu. „My jsme je vyvolávali, aby proboha přijeli, že se ten stimulátor může vybit. Na druhou stranu rodina volala, že potřebuje zkontrolovat babičku, že je dušná. Pan doktor jim po telefonu řekl, že určitě má špatně nastavený stimulátor. Já jsem si říkala, že to je samozřejmě blbina, ale ať babičku přivezou. A ukázalo se, že babička byla doma měsíc s pneumonií, protože praktik nefungoval. Takže tady došlo k mnohvrstevnému selhání systému a čekání na tu jedinou spásu. Nedalo mi to a začala jsem víc číst. A cokoli člověk načetl, bylo v přímém rozporu s tím, co nám bylo vsunuto, jaká byla strategie a jak se choval lékařský stav v čele s prezidentem České lékařské komory, za kterého já se hluboce stydím. A myslím si, že nemá být tam, kde je. Byl součástí něčeho, co by lékař neměl být,“ nešetřila kritikou Jana Gandalovičová.

Nikdo neví, co vakcíny proti covidu v těle dělají

K vakcínám si řekl své internista a celostní lékař Jan Hnízdil. „Já se denně setkávám s pacienty, kteří udávají výrazné nežádoucí účinky vakcíny a dokládají to tak, že ta časová souvislost je tam skutečně evidentní. A přicházejí ke mně se zakázkou: ‚Pane doktore, já bych chtěl odočkovat.‘ Na to jim odpovídám: ‚Já nejsem guru Jára, já vás neodháčkuju, to prostě neumím. Nikdo neví, co ty vakcíny v těle dělají. Obávám se, že to nevědí ani ti výrobci, tudíž ani nikdo neví, jak to zastavit.‘ Tak pacientům říkám, že musejí jít za tím, kdo je očkoval, poněvadž ten za to nese odpovědnost. A dnes mi pacient pověděl: ‚To bylo na nádraží, pane doktore.‘ No, vlak už ujel. A pokud mají doktora, který je očkoval, a jdou za ním, tak ten jim poví, že problémy s očkováním nesouvisí, že to hlásit nebude. Ono to hlášení SÚKLu jim nikdo nezaplatí, to je administrativně nesmírně náročné,“ poukázal

Hnízdl.

A přidal, že pacient by měl doložit kauzální souvislost, že jeho zdravotní problémy skutečně souvisejí s vakcínou. „Navíc doktor jim poví: ‚Nám to nařídilo ministerstvo. My jsme prostě museli.‘ A ministerstvo poví: ‚No ale my jsme respektovali doporučení Vakcinologické společnosti.‘ A Vakcinologická společnost vám poví: ‚Ale my jsme respektovali doporučení WHO a CDC.‘ A pak se ocitáte v úplné mlze, kde se míhají postavy jako Albert Bourla z Pfizeru, Anthony Fauci a Bill Gates. A nikdo za to šílenství, které se tady odehrávalo, nenese odpovědnost. Nás to stálo minimálně 60 miliard do této chvíle: očkování, testování, uzávěry, dotace. Ale to jsou peníze daňových poplatníků. Teď si vezměte, že oběti toho šílenství mají být odškodněny zase z peněz daňových poplatníků. Ale přitom nedohledáte nikoho, kdo by za to nesl odpovědnost. Nikdo,“ uzavřel Jan Hnízdl.

[ZDROJ](#)